

Ex Visegrado paradiso terrestri

Kései beszámoló egy rendhagyó ünnepélyről!

Mi emberek szeretünk összegyűlni, megosztani érzéseinket, az apropó mindig más. Lehet az élet, halál..... a számok kerekése. Nos, az ezer nagyon kerek szám. 2009-ben lett 1000 éves Visegrád. A középkori Magyarország egy központja, nagy királyaink kedvelt tartózkodási helye és napjaink turistaparadicsoma.

Egyesületünk- mivel elkötelezett tisztelői vagyunk, dicső múltunknak-egy három részes túrasorozattal emlékezik meg a millenniumról. Visegrád Önkormányzata habozás nélkül mellénk állt. Az előkészítő munkák során pedig egy lelkes „csapattal”- az MTE Zsitvai Osztálya Visegrádi Asztala képviselőivel- találkoztunk, akik nagy örömeinkre társrendezőink (a társ itt valódi tartalmat takar!) lettek.

Az útvonal bejárása során olyan útvonalat jelöltünk ki, mely eléggé szintes, hogy kihívást jelentsen, de még rossz időjárás esetén se legyen veszélyes. Remélem sikerült! Az időjárás megkönyörült rajtunk, hiszen a túra előtt több napig volt minden- északadás, hó, szélvihar... minden mi szem-szájnak ingere! Egyes helyeken combig érő hó várta a túrázókat. A „nagy” nap viszont „bársonyos” idővel örvendeztetett meg minket.

Végül 356 túrázó vágott neki a különböző távoknak.(40,30,20 kilométeres variációk mellett egy városismereti túra).

Én másodmagammal a Tahi ponton teljesítettem szolgálatot, így 146 emberrel találkoztam, akik a hosszabbik két távot választották. Volt köztük sok-sok ismerős- köszönet, hogy eljöttek. Volt köztük sok-sok ismeretlen- gyertek el máskor is! Beszélgetés közben hallottam, hogy az Etetői-réten néhol ágyékig ért a hó- ahhoz képest, hogy két hete még a talaj kandikált ott ki- nem piskóta. Volt olyan expressz, aki szó szerint átrobogott a ponton, fittyet hányva a meleg ételre, italra. Volt, aki jó fél órát ácsorgott kortyolgatva a forró levest vagy a forralt bort vagy a házi lélekmelegítőt. Végül „lecsengett” a pontörködés, ritkultak a népek. Bezárt az ad- hoc „resti”. A cél azonban még este nyolcig sürgött-forgott. Az iskola személyzete, kellemes komfortja étellel-itallal és a megérdemelt díjazással várta azokat, akik bízom benne nem csak a túra miatt jöttek ide! Érdekelte őket a „földi paradicsom”, Visegrád és kies környéke. Velünk együtt egy ezeréves „csoda” részesei lehettek pár órára.

Végül pár szubjektív megjegyzés!

1.Elnézést, ha valaki a füzetben maradt elírás miatt plusz kilométereket tett meg. Egy helyen felcserélődött a jobb- és balkéz.

2. Nem értek egyet azzal a turistatársammal, aki szerint túl „igénytelen”(ő más szót használt) a kitűző. IV. Béla királyunk kiscímere, a vörös alapon ezüst kettős kereszt népünk történelmének szerves része, van olyan szép, mint egy tájkép vagy egy odvas keltike, sőt horribile dictu- nekem szebb! Elnézést, de én már csak ilyen vagyok!

Gratulálok minden sporttársamnak, aki teljesítette a túra bármely távját. Köszönet a rendezőtársaknak! Találkozunk szeptemberben a tanösvények valamelyikén a „földi paradicsomban”.

Nád Béla

